

תוכניות

כאב-ראש תנאי

מכונת הפירסום של קול ישראל סבבה בי יעילות: חידון התנ"ך ואלופיו היו השבוע בכותרות החדשות. כיסוי ההכנות לחידון העסיק את מיטב הכתבים של העתונות. אולם בין הכותרות המרעישות נחבא אחד מכאבי-הראש המרכזיים ביותר ביחסי-החוץ של ישראל — הפעם כאב-ראש רדיופוני. מארגני החידון, אנשי העדת העשור וקול ישראל, דאגו בראשית שנת העשור להבטיח מספר מינימאלי של מדינות, שתשתתפינה בחידון התנאי. לאור היענות המעטה, בראשית ההתחרות, הסכימו המארגנים לכי לול במסגרת החידון לא רק את התנ"ך, אלא, בהתאם לדרישת אנשי הכנסיה הנוצרית, שטיעו לא מעט למארגנים, אף את הברית החדשה.

היה מובן כי בחידון הבינלאומי, בו יש תתפו חתני תנ"ך מכל העולם, יכללו, לפחות באורח סמלי, כמה שאלות מהברית החדשה. **חזמור בלתי**. לא כך סברו חוגי הדת בישראל. מיד לאחר שפורסם ברבים על החידון הבינלאומי, לחצו חוגים אלה לא לכי לול את הברית החדשה בחידון. אחד השרים הדתיים איים אף בהתפטרות. האימונים עורו, בצנעה, בלי להודיע על כך לאיש, הוציאו מארגני החידון את הברית החדשה מהתוכנית. איש מהמתחרים לא ידע על כך.

השבוע, כשהתקיימו 16 אלופים לחידון התנ"ך הבינלאומי, הרגישו כמעט כולם מקורחים. מחצית מזמנם הטוב בוזבה על לימוד חומר מת. איש לא טרח לשאול אותם אפילו שאלה אחת מהברית החדשה.

גלים קצרים

גלים מתחרים

ריאורגניזציה מקיפה צפויה בקרוב בגלי צה"ל. יציאתו של הדינאמו התי בתחנה, דוד ריבלין, לארצות-הברית, שם יכהן כנסכס תרבותי באחת הנציגויות הישראליות, הותירה חלל ריק בלוח התוכניות של התחנה. העלתה סימן-שאלה נוסף לגבי תקציבה. בעוד אנשי משרד רוצה הממשלה, שיעזבו צרה בקיום שרות שידור נפרד במדינה, פועלים נמרצות להעברת השידורים למרותו הבלעדית (והמשעממת) של קול ישראל. התינו אנשי הגוף לחידון. ליד משרד הדין בסחון, תוכנית פעולה רחבה יותר לגלי צה"ל לשנה הבאה. תוצאה אפשרית: הרחבת השידורים של התחנה הצבאית, ויחד עם זאת שיתוף-יתר עם קול ישראל... **גל קול ישראל** עומד עתה בפני בעיות של מחסור בכוח אדם. לפחות שלוש תוכניות מרכזיות — בכנסת ובועדותיה, התינו המוסיקלי, שלושה בסירה אחת — הועמדו בסיומן שאלה עם צאת עורכיהן לתופשת לימוד או חופשה אישית לזמן ממושך בי חוץ-לארץ... **פגישה מחודשת** עם המיקרופון של קול ישראל תהיה השבוע לרות שפירא, אחת הקרייניות הפופולאריות של שרות השידור, שנעדרה זה למעלה מ שנה מעבודתה. רות, הנמצאת בהולנד כי אשתו של אחד מעובדי הצירות הישראלית בהאג, מלחה את הזוכה ההולנדית בחידון התנאי, מקליטה עבור הטליוויזיה ההולנדית את מהלך החידון הבינלאומי.

תדריך

- הימדרים הבאים עשויים להיות מעניינים. שינויים אפשריים.
- **המיניאטורה המוסיקלית** (קול ישראל, יום ד' 20.00) — מיכאל אוהד פורח סידרה חדשה על חייהם של מוסיקאים גדולים בראי זעיר. הפעם: לאה פורת מגישה את פרשת כתיבתה של טורנדוט, הארפרה האחרונה של פוצ'יני.
- **קול אחד ואחד** (קול ישראל, יום ד' 21.30) — פגישות בארץ. הפעם מפגיש מיטר פריי את מוזיני עם הבדואים בנגב.
- **שלושה בסירה אחת** (קול ישראל, ראש, שבת, 11.15) — על גלים גבוהים. לקט מתוכניות השנה החולפת.
- המאזין הזהיר לא יפתח את מקלטו בי תאריכים ובשעות המפורסמים מטה, פן יטבע בגלי השיעמום.
- **מפעולות ההפתרות** (קול ישראל, ראש, יום ה' 19.20) — 31 שנה לחברת הסנה. אין סיכויים לכיבודי יום הולדת מלי בד לחברה עצמה.
- **מוזיקה שנים** (קול ישראל, יום ו', 20.19) — הכשלוך הרביעי בתוכניות הרימום של העדת העשור. הפעם: החידון בעשור.

להעמיק חקר

אודה: לא ציפיתי למכתב מסוג זה. גם אתם לא... פנינו להיכרות, אבל עם התנ"ך בלבד. אין ספק כי לאחר הגל הגדול שנהר כנחיל דבורים להיכל התרבות, וליושבים ליד מקלט הרדיו בכל אתר ואתר, היה הדבר גורם מדרבן או אולי המסמר האחרון אשר ימריצם לשוב שנית וללמוד התנ"ך, לעסוק בו ולהעמיק חקר.

בעצם, אין אנו עומדים לחדש מעשי בראשית שכבר נעשו, ובלי צל של ספק קיימים כאן ושם חוגים שונים לתנ"ך. אך בטוחים אנו כי רבים, בכל אופן לא מעטים, היו שמחים לו יכלו להצטרף לחוג לתנ"ך אשר יתחיל מבראשית ללמוד התנ"ך. ראו מגמתנו: צעירות וצעירים בגיל 20-30 המעוניינים להצטרף לחוג חברתי לתנ"ך, אשר יתחיל בהקדם בפעולותיו. אך הכוונה היא לכאלה אשר באמת מעוניינים בתנ"ך. החוג יהיה מצומצם יחסית. כלומר, הוחלט על מספר משתתפים מסויים, למען היעילות והרמה הגאוה. החוג הוא לתלמידי הסביבה. כל מה שאני יכולה לומר הוא: (1090/24).

חוש אומור

שתיהן (1090/25) בנות חמש-עשרה, גם נראות ונשמעות כאלה, לומדות בששית, ורוצות להכיר צמד תלמידיים בני 16-17. **שיהיו בעלי חוש אומור**. אתם יכולים בשקט להתקשר אתן. הן לא בחנה שאין לכם חוש אומור.

נשים, אומר הסופר הסקוטי קומפטון מקנזי, אינן מתקשות בימינו להתנהג כגברים, אולם לעתים קרובות הן מתקשות להתנהג כגניטלמנים.

חצי עק הכתף

זה נוער קיבוץ, זה? (1090/26) את בטח תעשי מהמכתב שלנו איסה בסיסה, אבל זה בכלל לא יכפת לנו למשי' אהנוו בכלל לא מתחשבים כך הרבה. אל תקחי הכל ללב, קחי חצי על הכתף.

לעניין ובקיצור — אמנם אהנוו או ואחות אבל בכל זאת אנו מבינים אחד את השנייה יותר מדי טוב והעובדה היא שאנו כותבים לך יחד.

לפי הכתובת את רואה בטח שאנחנו קיבוצניקים שרופים ואנחנו באמת כאלה. ומסיבה זו אנו רוצים להמסיע שני לכבות של עירוניים מתלמידי הסביבה — בקוטר של חמישה ק"מ מבית העם.

גילינו? אני בת 16 ורוצה בן זוג בן 17.5 אני בן 17.5 ורוצה בת 15 מינימום.

דרישותינו: ראשית על בני הנוג לא להיות סלונים. בשום אופן ופנים לא! בעלי חוש הומור, שיועדים לעשות שמח. ואחד הדברים היותר חשובים — להיות חמודים — ויחד עם זה להתעניין בתיאטרון, ספרות ואחלטיקה קלה... רצוייה תמונה כבר במכתב הראשון. אני די גבוהה. לא רזה אבל בהחלט לא שמנה. שערותי

נערת השבוע

הייתי נותנת הרבה כדי לראות את פרצופן של ידיותיה ואויבותיה של ירדנה פילגלמן/לוסקי, כאשר יופיע בארץ שבועות אל הצרפתי, כשעל שערוריה מתנוססת בכל הדרה. ירדנה, העושה עתה בפאריס, הקטימה לילי את צלם החתיכות מספר אחד של צרפת טרגי זיאק. מסתבר שהיתה זו אהבה מליחציה ראשונה על הדק הלייקה. התוצאות, בשחור-לבן ובצבעי סטני-קולור, אינן ננאטיביות. אל תחשבו שיש משהו אפולוי בכל העניין הזה. טרגי, כך אומרים, לא ניסה אפילו את טכניקת-החדר החושך עליה, כדי לפתח את היחסים ביניהם. במכתב אקספרס שהריץ לידיו הסוב בתל-אביב, ביקשו לכתוב בעברית לירדנה ולהסביר לה מה שהיא כנראה לא הבינה באנגלית של טרגי: שהוא מתכוון ברצינות. מה עשתה לו, שם? אגב, ירדנה נמצאת עתה בשלב הגיגי שלה. זוכרים אותה: חומה, שחורה, אדומה, בלונדית, בלונדית-דהוי?

אכתקוים ארותי

ארוכות ונוסף לזה הן אפילו בלונדיות. דרך אגב, הצבע הבלוני די הוא טבעי ולא ממי המצנ. אני, דווקא אין לי משקפיים, אבל גם שפם אין לי ואני אפילו גבוהה גורא. הפולנויות אומרות שאני חתיך. אבל לך תאמין להן.

בודד, הסטודנט

(1090/27) הוא סטודנט בטכניון, העשוי מן מיוחד במינו. תארי לך שהוא ביישן נורא, בודד ומסתגר, בן 20, המתבייש, פשוט, לגשת אל חבר ללימודים ולתת לו להיבין שהוא רוצה בידדותו. עם נערה, סבור הוא, יהיו הדברים קלים יותר. אך הוא רוצה שתדעי שהוא איננו מתכוון, חלילה, כלל למצוא לעצמי חתיכה ולהתעלס אתה באהבהבים. מה שאני רוצה, זה פשוט ידידה.

הוא איננו מציב כל הגבלות לגבייך. רק שתתאמי לגילו (20) לא חשוב לו מי את, מה את, ואיך את. גם לי לא, בעצם.

בדי ליפסטיק ופרמנטים

(1090/28) היא קצת כמו רומיה של יואל: בלי ליפסטיק ובלי פרמנטים. חוץ מזה היא בת מושבה דרומית שזה אך גמרה את שירותה הצבאי. היא כל כך מתעבת את הבראים, מועדוני הלילה ושאר מקומות בילוי עירוניים גוראים. תנו לה מוסיקה וספר טוב, והרריי מאושרת. גם תיאטרון. והיא רוצה שהכותב אליה יהיה שחרחר, גבוה וסימפטי.

היא אמנם לא אמרה זאת, אך יש לי חשד נורא שהיא מורה או משהו כזה.

נערה שתשיב לחרוז?

תראו מה יש לנו פה. פייסן (1090/29). אינני רואה כל סיבה לחסוך מכן את המאמץ לקרוא אותה. **במקרה**, רותי לתוך מורוך הצצתי / פינת התצוגה של חן ונעורים / ונמשכתי מקסמך עד שלבסוף נדחפתי לכתוב... למרות שאני כבר בן שלושים / ואשרי האיש שבו רוח עליה, / המפעמת בו ומלחה אותו לבגרות / הצחקו שבו תשמר נפשו מערה / ותחשלו לעמוד בפני כל התחרות / ולמה נדרש תכונת כה נעלות / נשכה שגיאותינו? צחק לאלה הדברים / קשה למצוא אידיאל ורבו החסרונות / יקבעו בחיים בפשטותם המאושרות הקטנים / ואצחק לעצמי בכותבי את זה / ואף עטי יצחק ויתקשה לזוז / קשה להניח שאקבל כלל מענה / וכי תימצא נערה שתשיב לחרוז? /

למה, איפוא, כתבתי אלו השורות? / כלום אענה שלבי בקצב יהלום? / ודאי תלעגי לי במילותייך השוננות / אסיים, רותי, באומרי לך שלום.

עכשיו אני מבינה הכל. הוא מלבסטי.

ציפור קטנה לחשה לי...

שמעון כבר נראה השבוע במחלקת הביוב של עיריית תל-אביב כשזר פרחים בידיו, לא יודעים למה... **דן כך אמר** וחיים **חפר** מתכוננים לגור משך כחודש ימים בחומה בעכו, אצל דיג, שם יכינו את המחזה המוסיקלי הבא בשביל בצל ירוק. דן מתעקש להראות לכל אחד את מרפקיו המשופשפים. מה הוא רוצה להוכיח, תמהתני?... אם תישארי במחזור עוד כשנתיים, כדאי שתתחילי לצחצח את הצרפתית שלך. **ברנאר מנדספראנס**, בנו בן ה-24 של פייך **מנדספראנס**, מתכוון עם סיום שירותו בצבא צרפת למצוא לו אשה ישראלית. מה יש לישראליות שלצרפתיות אין, בעיקר כשזה עוד שם, קרוב יותר אלינו?... **רחל אמאם** פשוט דיברה אל הקיר, כאשר דרשה מהנהלת סטוביטון שמלות טרפז להופעתה בדבר אל הקיר. יש לה מה להסתר בתוך טראפז. היא מצפה... אותו זמר ירחיק לכת. הוא הוזמן על ידי **ליאו פולד** לשיר בסברה. הדבר כל כך סיחרר אותה, שבאחת הפעמים האחרונות בהן היה בגילופין אמר ביהירות לעתונאי: **אם אני מצליח שם, אני לא חוזר לארץ המחרובנת הווי!** פעם אחרת, כשהיה שתי, בחברה רצינית באריאנה — עם **אידה קאזאן**, **אנה סוקולוב**, **חיים חפר** ו**דן כך אמר** — שפכה בשוגג **אנה סוקולוב** טיפת קוויאק על חליפתו הבהירה. הגאון משך בחמת-זעם את מפת השולחן, הפיל את כל מה שהיה עליה על הושבים. באמת, אף אחד אינו מבין אותה. כמו אצל **ג'יימס דין**... אם לא הסביר **אידה קאזאן** פנים לעתונאים ושחקנים עשה זאת כלפי **רוחלה כהן**, מזכירת הקאמרי שנגלגלה לה הזכות להיות חבוקה ערב שלם על-ידי אחד מגדולי הבמאים. ידו, כפי שכתוב ברומנים הועזרים, לא זזה מתוך ידה... מישהו שטיילן לבייתה של **חנה מרון** חשב שיש כבר חוש במשפחת רכטר, כאשר שמע את קולה של השחקנית גוער, **מיקי הפסיקי מיקי** עזבי אותי! **מיקי**, לכי מפה! היתה זו, בסך הכל, הכלבה... בכנסית ויכלו, אם ירצו, לארואה כל יום על שפת הים 6.30. אלה המתפלאים כיצד ייתכן שאין רואים את **דינה פסקין** בבוקר עד שעה עשר. מתנצלת דינה יפת-העין: **לפני שעזבתי את הארץ, הייתי צעירה מדי כדי להסתובב בכנסית, כעת זה לא מושך אותי**.